

[Forsvarsministeren]

Forsvarsministeren (Engell):

Hvad angår det generelle og det principielle vedrørende misbrug af hjemmeværnsvåben samt opbevaring af disse og tilhørende ammunition, kan jeg henvise til min besvarelse af spørgsmål nr. S 622 af dags dato.

Hvad angår det i begrundelsen for spørgsmålet anførte, at man i hjemmeværnet uden held skulle have forsøgt at skabe en debat om ovennævnte problematik, har hjemmeværnsledelsen over for mig oplyst, at det er rigtigt, at man til Hjemmeværnsbladet har modtaget et læserbrev om emnet. Dette læserbrev er ikke blevet afvist. Det kom ikke med i det først udkomne nummer af bladet, idet dette allerede var disponeret, da læserbrevet blev modtaget. Men det vil blive bragt i næste nummer af Hjemmeværnsbladet, hvilket blev meddelt læserbrevets forfatter.

Jeg har intet at tilføje til hjemmeværnsledelsens oplysninger.

Spm. nr. S 624

Til indenrigsministeren (7/6 84) af:

Henning Rasmussen (S):

»Hvorledes vil ministeren sikre, at der fortsat gives fuld og kvalificeret støtte til behandling af komplicerede tilfælde af læbe- og ganespalte hos nyfødte, når Diakonissestiftelsen, hvor denne behandling hidtil er foregået, med ministerens tilslutning nedlægges den 1. januar 1985 som aktivt hospital?«

Begrundelse

Diakonissestiftelsens læbe-/ganespaltekirurgiske afdeling har i årenes løb oparbejdet en enestående ekspertise i at behandle bl.a. nyfødte med læbe-/ganespalte. Afdelingen har samtidig – i samarbejde med sundhedsplejerskekonsulenter og læger i landets amtskommuner – opbygget et effektivt og meget patient- og familievenligt system, der hjælper disse nyfødte og deres familier.

Det er af allerstørste betydning for behandlingen af de nyfødte – og dermed for deres fremtidige vilkår – at afdelingen sikres lige så gode muligheder for at virke i fremtiden, som den har på Diakonissestiftelsen.

Svar (12/6 84):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Indenrigsministeriet lægger afgørende vægt på, at den behandling af børn med læbe-/ganespalte, der hidtil er foregået på Diakonissestiftelsen, også efter 1. januar 1985 kan ske på en fuldt kvalificeret måde. Indenrigsministeriet lægger tillige vægt på, at det sikres, at der også fremover er et tilstrækkeligt antal plastikkirurgiske senge i hovedstadsområdet.

Det kan i denne forbindelse oplyses, at indenrigsministeriet i vedlagte skrivelse af 16. maj 1984 – efter at have modtaget den mellem borgmestrene i Københavns og Frederiksberg kommuner samt amtsborgmestrene i Københavns og Roskilde amtskommuner indgåede aftale af 11. maj 1984 om forslag til fremtidig anvendelse af Diakonissestiftelsen efter 1. januar 1985 – fremsendte aftalen til rigshospitalet og sundhedsstyrelsen, idet man med henvisning til aftalens pkt. 2 (læbe- og ganespecialt flyttes til rigshospitalet) og pkt. 6 (parternes sygehuskapacitet forudsættes tilpasset, således at oprettelse af geriatrisk center ikke betyder kapacitetsudvidelse i sygehusvæsenet, men at de nuværende funktioner på Diakonissestiftelsen indpasses i et nødvendigt omfang andetsteds) anmodede henholdsvis rigshospitalet og sundhedsstyrelsen om en udtalelse om, hvordan læbe-/ganespaltespecialt kan indpasses på rigshospitalet. Dette skete samtidig med, at indenrigsministeriet fremsendte ovennævnte aftale af 11. maj 1984 til bestyrelsen for Diakonissestiftelsen for at denne kunne optage forhandling med Københavns kommune med henblik på en gennemførelse af den af de 4 sygehuskommuner i enighed foreslåede løsning.

Endvidere anmodede indenrigsministeriet i vedlagte skrivelse af 23. maj 1985 i tilslutning til planerne om etablering af et geriatrisk center på Diakonissestiftelsen fra 1. januar 1985 sundhedsstyrelsen om en udtalelse over, om der for at sikre den rette visitation og dermed patientbehandling vil være behov for at opretholde en finansieringsordning således, at det fortsat vil være vederlagsfrit for sygehuskommunerne at få behandlet deres læbe-/ganespaltepatienter, eventuelt i en kortere overgangsperiode på 2 år, indtil mere præcise visitationsretningslinier er opstillet og gennemført. Indenrigsministeriet anmodede samtidig sundhedsstyrelsen om at blive holdt orienteret om styrelsens overvejelser